

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie M. J.

oskarżonego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 148 § 1 k.k. w zbiegu z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i inne,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 26 listopada 2024 r.,

na skutek skargi M. J. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku o sygn. akt II AKa 39/23,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 10 września 2024 r. M. J. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie II AKa 39/23.

W uzasadnieniu wskazał, że „sprawa trwa od momentu 16.01.2023 r. co przekracza znacząco sytuację jaka obowiązuje w naszym kraju od kiedy należymy do Unii Europejskiej czas w jakim obywatel ma prawo do rozpoznania jego sprawy przed sądem każdej instancji” (pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), skarga powinna zawierać:

1. żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;

2. przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

„Przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość oznacza wskazanie czasu trwania postępowania świadczącego o wystąpieniu przewlekłości oraz konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu. Wskazanie tych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała tj. jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle i czym zwłoka została spowodowana (postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 95/05; 7 czerwca 2005 r., III SPP 113/05, 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 11 grudnia 2013 r., III SPP 256/13; 10 czerwca 2020 r., I NSP 69/20).

Skargę niespełniającą tych wymagań sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość).

Skarga M. J. składa się z dwóch zdań, w których podał on jedynie sygnaturę postępowania oraz sformułował niezadowolenie co do czasu trwania postępowania. Pismo skarżącego nie zawiera w istocie żadnego uzasadnienia. Skarżący nie podał żadnej okoliczności dotyczącej samego przebiegu postępowania. Nie wyjaśnił, dlaczego uważa, że od 16 stycznia 2023 r. występuje przewlekłość w sprawie. Nie opisał również czynności procesowych, których zaniechanie lub wadliwe wykonanie przez sąd miało – w ocenie skarżącego – doprowadzić do przewlekłości.

W związku z powyższym, na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

kf

r.g.